

Arrest

nr. 142 286 van 30 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat L. CALLOENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker doet op 24 februari 2014 aangifte van een verklaring van wettelijke samenwoning met mevrouw M. L. N., van Belgische nationaliteit, bij de burgerlijke stand van de gemeente Denderleeuw. Op 26 juni 2014 wordt door de eerste substituut van de procureur des Konings een positief advies afgeleverd.

1.2. Verzoeker dient op 14 juli 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 1 september 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en

Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Uit de gegevens waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt, blijkt niet dat de verzoeker een beroep heeft ingediend tegen voormelde beslissing.

1.3. Op 25 september 2014 dient verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een Belg (bijlage 19ter) in de hoedanigheid van wettelijk samenwonende partner in een duurzame en stabiele relatie op grond van de artikelen 40bis juncto 40ter van de vreemdelingenwet (zie stuk 10 bij het verzoekschrift). Verzoeker wordt op 22 december 2014 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 24 maart 2015.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de gevolgen van de in punt 1.3. bedoelde een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van partner in het kader van een geregistreerd partnerschap.

Verzoeker diende op 25 september 2014 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van wettelijk samenwonende partner in een duurzame en stabiele relatie op grond van artikelen 40bis juncto 40ter van de vreemdelingenwet (bijlage 19ter).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat verzoekers verblijfsaanvraag in overweging werd genomen en dat hij op 22 december 2014 in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie, dat geldig is tot 24 maart 2015. Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoeker dat er nog geen eindbeslissing werd genomen.

Verzoeker beschikt in het kader van de hogervermelde aanvraag om gezinshereniging momenteel over een tijdelijk en regelmatig verblijf in afwachting van een beslissing ten gronde. Hij kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat hij zich op onregelmatige wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Dit betekent dat het bestreden bevel ingevolge de in overwegingname van de aanvraag van een verblijfskaart en het hieruit voortvloeiend tijdelijk en regelmatig verblijf, conform artikel 52, § 1, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, minstens als impliciet opgeheven moet worden beschouwd (zie mutatis mutandis RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c) en RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c)).

De Raad stelt daarom vast dat verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing (RvS 10 maart 2006, nr. 156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404; RvS 7 september 2004, nr. 134.640).

Het is evenwel aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig gegeven werd of niet.

De Raad merkt op dat deze aanvraag ofwel zal worden ingewilligd, in welk geval verzoeker een verblijfsrecht krijgt, ofwel zal worden afgewezen. In het tweede geval voorziet de vreemdelingenwet in artikel 52, § 3 en § 4, dat de minister of zijn gemachtigde desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over het door verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES